

22**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 31 grudnia 1998 r.

w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Na podstawie art. 33 ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082 oraz z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje wydatków, szczegółowe zasady wykorzystania środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, tryb ustalania zakładowego regulaminu wykorzystania tych środków oraz wysokość i zasady udzielania pomocy nie pracującym osobom niepełnosprawnym, byłym pracownikom zakładu pracy chronionej, zwanego dalej „zakładem”.

§ 2. Środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwanego dalej „funduszem

rehabilitacji”, przeznaczone są na następujące rodzaje wydatków:

- 1) poradnictwo zawodowe,
- 2) szkolenie zawodowe oraz dokształcanie, w tym również w szkołach średnich i wyższych,
- 3) przygotowanie, a także odtworzenie utraconych albo zniszczonych na skutek zdarzeń losowych stanowisk pracy, a w szczególności na:
 - a) zakup, modernizację oraz dostosowanie maszyn i urządzeń do indywidualnych potrzeb wynikających z psychofizycznych możliwości osób niepełnosprawnych,
 - b) roboty budowlane w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego dotyczące obiektów budowlanych zakładu, związane z poprawą warunków pracy i rehabilitacji — realizowane zgodnie

- z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- c) wyposażenie i dostosowanie pomieszczeń zakładu stosownie do potrzeb osób niepełnosprawnych,
- d) sfinansowanie części kosztów wprowadzania nowoczesnych technologii i prototypowych wzorów oraz programów organizacyjnych proporcjonalnie do liczby zatrudnionych osób niepełnosprawnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy,
- 4) podstawową i specjalistyczną opiekę medyczną oraz poradnictwo i usługi rehabilitacyjne, w tym koszty tworzenia, modernizacji, remontu i utrzymania, a także odtworzenia utraconej albo zniszczonej na skutek zdarzeń losowych bazy rehabilitacyjnej (w szczególności przychodni, gabinetów fizjoterapii), socjalnej (w szczególności internatów, hoteli, stołówek) i wypoczynkowej,
- 5) dodatkowe wynagrodzenia pracowników za znajomość i posługiwanie się językiem migowym oraz wynagrodzenia lektorów dla pracowników niewidomych zatrudnionych na stanowiskach nierobotniczych,
- 6) wynagrodzenia za dodatkowy urlop wypoczynkowy,
- 7) wynagrodzenia za czas zwolnień od pracy osób o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, skierowanych:
- a) na turnus zorganizowany w celu rehabilitacji,
- b) w celu wykonania badań specjalistycznych, zabiegów leczniczych lub usprawniających,
- c) w celu uzyskania zaopatrzenia w sprzęt ortopedyczny lub jego naprawy,
- 8) składki na ubezpieczenie osób niepełnosprawnych w części należnej od pracodawcy,
- 9) koszty dowożenia lub dojazdów do pracy i z pracy osób niepełnosprawnych mających trudności w korzystaniu z publicznych środków transportu, w tym koszty zakupu samochodów do przewozu osób niepełnosprawnych i wykorzystywanych do tego celu,
- 10) koszty organizacji turnusów rehabilitacyjnych i usprawniających,
- 11) koszty działalności sportowej, rekreacyjnej i turystycznej,
- 12) pomoc indywidualną na:
- a) odpłatność za dojazd, pobyt i leczenie w szpitalach, sanatoriach, placówkach rehabilitacyjno-szkoleniowych, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
- b) leki i materiały diagnostyczno-medyczne niezbędne do stosowania stale lub okresowo przez osoby niepełnosprawne,
- c) zakup i naprawę indywidualnego sprzętu rehabilitacyjnego i przedmiotów ortopedycznych oraz środków pomocniczych, urządzeń i narzędzi technicznych oraz środków transportu niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- d) adaptację i wyposażenie mieszkań, budynków mieszkalnych oraz obiektów zamieszkałych lub przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- e) usprawnianie fizyczne,
- f) odpłatność za dojazd i pobyt na turnusach rehabilitacyjnych, usprawniających, wczasach lub wypoczynku zorganizowanym w innych formach,
- g) kolonie, obozy oraz turnusy rehabilitacyjne dla niepełnosprawnych dzieci pracowników, a także dla dzieci osób, o których mowa w § 3 pkt 1 i 3,
- h) opiekę pielęgnacyjną w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się, w tym opiekę socjalno-bytową,
- i) utrzymanie przez osoby niewidome psa przewodnika,
- j) zakup wydawnictw i pomocy dydaktycznych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- k) opłacanie przewodników towarzyszących osobom niewidomym zaliczonym do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz osobom z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonym do znacznego stopnia niepełnosprawności,
- l) opłacanie tłumacza języka migowego,
- f) przewóz osoby niepełnosprawnej na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne,
- m) całkowity lub częściowy zwrot ubezpieczeń komunikacyjnych oraz ryczałtów samochodowych za używany własny pojazd mechaniczny dla osób o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz dla osób o lekkim stopniu niepełnosprawności z powodu uszkodzeń narządu ruchu,
- n) odpłatność za szkolenie lub dokształcanie, w tym również w szkołach średnich i wyższych,
- o) opłacanie składki na indywidualne ubezpieczenie osób niepełnosprawnych,
- 13) wspólne zadania pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej z zakresu rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej osób niepełnosprawnych, na których realizację pracodawcy mogą przeznaczyć do 10% środków funduszu rehabilitacji, w szczególności na:
- a) tworzenie i modernizację infrastruktury rehabilitacyjno-socjalnej,
- b) przedsięwzięcia inwestycyjne,
- c) badania i analizy rynku pracy osób niepełnosprawnych.

§ 3. Pomoc indywidualną, o której mowa w § 2 pkt 12, przyznaje się na wniosek osób niepełnosprawnych:

- 1) zatrudnionych w tym zakładzie w ramach stosunku pracy lub umowy o pracę nakładczą, w tym przebywających na urloпах bezpłatnych oraz urloпах wychowawczych,
- 2) będących uczniami odbywającymi praktyczną naukę zawodu w tym zakładzie,
- 3) nie pracujących byłych pracowników tego zakładu, z zastrzeżeniem § 6.

§ 4. 1. Pomoc indywidualna, o której mowa w § 2 pkt 12, może być udzielana jako bezwrotna lub jako nie oprocentowana pożyczka.

2. Nie oprocentowana pożyczka, o której mowa w ust. 1, może być częściowo lub całkowicie umorzona w przypadku, gdy wykorzystana została zgodnie z przeznaczeniem.

§ 5. 1. Pracodawca prowadzący zakład ustala zakładowy regulamin wykorzystania funduszu rehabilitacji, zwany dalej „regulaminem”, w uzgodnieniu:

- 1) ze służbą rehabilitacyjno-medyczną, świadczącą podstawową i specjalistyczną opiekę lekarską, poradnictwo i usługi rehabilitacyjne na rzecz pracowników tego zakładu,
- 2) z działającymi w zakładzie związkami zawodowymi lub — w przypadku ich braku — przedstawicielami wybranymi przez pracowników będących osobami niepełnosprawnymi.

2. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w ustalonym przez strony terminie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od dnia przedłożenia przez pracodawcę regulaminu do uzgodnienia.

3. W przypadku braku uzgodnienia po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, regulamin ustala sam pracodawca.

4. Regulamin, niezwłocznie po jego ustaleniu, podaje się do wiadomości pracowników zakładu przez jego ogłoszenie w miejscu ogólnie dostępnym.

§ 6. Pomoc ze środków funduszu rehabilitacji dla niepracujących osób niepełnosprawnych, byłych pracowników zakładu, może być udzielona na finansowanie rehabilitacji społecznej i leczniczej — w wysokości i na zasadach analogicznych jak dla pracowników pozostających w zatrudnieniu.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 17 czerwca 1992 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 52, poz. 240, z 1996 r. Nr 9, poz. 52 oraz z 1997 r. Nr 2, poz. 13 i Nr 128, poz. 837).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komotowski*